מכתבים לעורכת

„בכל פעם שמתפרסם במדורך מכתבו של ירושלמי, בעל סיגנון בלתי מהוקצע או המכיל רעיונות המתקרבים לגבול הטפשות,“ כותב בהתמרמרות ד. כהן, ירושלמי — „מיד את מציינת בשמחה־לאיד — ,ניחשתם — הוא ירושלימי!‘ ולעומת זאת זורם למדורך — בין השאר — זרם של מכתבים המתרוממים בלים בסמטום וטפשות ממקומות אחרים בארץ, אך עדיין לא קרה שעורכת המדור — בשבועון שעל שערו מתנוססת הסיסמה: בלי מורא, בלי משוא פנים — תציין במקומות אלה אם הכותב הוא מנהריה או מרביבים בתוספת ‚כמובן‘... מעניין לנתח את המסתתר מאחורי הלך־מחשבה זה ולגלות מה יש לרותי נגד הירושלמים. אולי תסבירו, רותי? אין זה הוגן ללגלג מבלי להסביר את הסיבה.

„הייתי יכול להוסיף כהנה וכהנה על ימי המצור, על הפלדה החבויה דוקא בקול־דממה־דקה, על האופי השקט של אנשי ירושלים, אבל נניח לזאת.

„נקודה כי לאחר מכתב זה וההסבר שלך, לא תחזרי על משובתך שאינה במקום, ביחוד נוכח העובדה שלאלה הרוצים להפגיזך במטחי־תשובות לעניין, אין כלי מבטא משלהם, ואם יישלחו מכתבים, הם יצונזרו בוודאי על ידי רותי, בו בזמן שאין מי שיצנזר את מדורך.“

מר כהן הנכבד, דבריך יורדים לחדרי־בטן. אתה צודק. לא יהיו ‚כמובן‘ אחרי ירושלים. האם עלי גם להתנצל, או משהו? חוץ מזה, אני מוצאת שזה לא יפה מצדך שאתה אומר שאלה הרוצים להפגיזני מצונזרים. אני הראשונה לפרסם מכתב המשמיץ אותי ואתה יודע זאת.

★ ★ ★

עכשיו היא באמצע

„יכולתי, למשל,“ אומרת (1112/123), לתאר לך ערב מעניין שהשתתפתי בו אחמול והיית מרגישה את עצמך בפנים המסיבה שהתקיימה (לא, תודה.), אך מה טעם בתארים חיצוניים כל זמן שאת אינך מכירה אותי ואת בשבילי איזו בחורה, שיש לה חוש הומור עם עוקץ?

„מה דחפני לכתיבה זו? לומר את האמת — הרצון להכיר אנשים שלא הכרתים מקודם, הרצון ליצור יחסי ידידות עם בני־אדם קרובים ורחוקים, הרצון לספר על עצמי לאחר ולקרוא במכתביו על עצמו. בקיצור — אני מחפשת ידידים.

„בעצם, אם היית מכירה אותי או מישהו שמכיר אותי היה רואה שאני כותבת אליך, היה מתפלא ואומר: וכי חסרים לה ידידים, וכי אינה מקובלת ורצוייה במקומות בהם היא מבקרת? ואכן, יש ידידים, יש חברה, אך יש גם שאיפה למשהו אחר, למשהו שבעצמי איני יודעת מהו....

„אני חיילת. המקצוע בצבא: בידור. מדי־מרת ומשחקת תפקידים קומיים וכו‘... גילי בין 18־19. פעם הייתי קיבוצניקית, עכשיו אני באמצע. חיצוניותי? אשתמש בשורה אחת מתוך שיר ידוע: „אני לא יפה“... מכוערת? זה כבר לא. אבל הראי אומר שאני לא יפה וזה גם אינו מדאיגני במיוחד. אני אוהבת חברה ועם זאת גם להתבודד, אוהבת לשיר ולרקוד, להקשיב למוסיקה טובה, ליהנות מהצגה עם ביצוע טוב. אוהבת לקרוא ולפעמים גם להשתתף בכתיבה. בקיץ אוהבת לשחות בים למרחקים, בחורף — לטייל בגשם דק ולהיסגר בחדר חם כאשר סערה בחוץ. אפשר לומר שאני די רומנטית אם כי יש בי כמה צדדים שונים ויש גם הטוענים שאני צינית... אגב, אשמח לקבל מכתבים גם מבנות.“

★ ★ ★

זה טבעי

למה פונים (1112/124) בזוג? למה הם טבעונים, כן, טבעונים. מה יש? אין הרבה כאלה בכל חברה ויש עוד פחות נערות טבעוניות. אז הם חשבו שאולי כדאי ליצור כזה מין גרעין לחברה חדשה, שלדבריהם היא חשובה וחסרה בנוף.

הם לא רוצים לספר מה זה טבעונות, למה מי שמתעניין בזה „מכיר ביתרון העצום של אורח חיים זה.“

הם אומרים שהם לא רק טבעונים. יש להם גם מעלות. למשל, הם סטודנטים באוניברסיטה והם אוהבים בנות. מה יש? זה לא טבעי?

★ ★ ★

?קיבוצניק, הנחה

אם אתם בני 18 ועירונים ורוצים, משום מה, לכתוב אל (1112/125) עליכם להיות לשם כך בעלי השכלה תיכונית, אחרת, פוס, הן לא משחקות. אך אם אתם קיבוצניקים או נח"לאים בטלות כל ההגבלות. יפה נורא מצדן, לא?

★ ★ ★

הכי עליון

אולי תסבירו לי פעם, מה יש לקיבוצניקים נגד סימני פיסוק, שרובם מתעלמים מהם? הסתכלו על (1112/126):

„לפי כתובתי את רואה שאני חיל וכמו לכל חיל קצת משעמם על הנפש וכדי לעלות את המורל בשיטה היחידה או אחת היחידות היא להתכתב עם בת לא חשוב ממדיה גובה מה שכן מעניין אותי שתהיה חברמנית בעלת חוש הומור.

„עכשיו קצת פרטים עלי הנני חבר קיבוץ בעמק גבוה חברי אומרים עלי שאינני מכוער. תחביבי הם טיולים מוסיקה הן קלאסית והן מוסיקה ששומעים בדרך כלל במצעדי־הפזמונים זה בעצם אני חושב הכל עלי.“

★ ★ ★

שתעודד אותו

(1112/127) הוא חניך עול ימים בפנימיה צבאית טכנית. ריחוקו מן העיר וחוסר־קשרים מנעו ממנו למצוא את הנערה בת ה־15־16 שהוא מחפש. הוא מקווה לקבל מכתבים מנערונת ירושלמית שתוכל לעודד אותו במכתביה. באמת שהיא איננה חייבת להיות בלונדית ותכולת עיניים. רק שתהיה נחמדה ועליזה.

לגיבור שלנו קוראים אורי והוא מנגן בגיטארה ואוהב מוסיקה. וקורא. ומתעניין בטכניקה. ואוהב אמנות (למד זמן קצר בצבצלאל). והוא מבטיח שהוא בעל שיחה מעניין. הוא נראה לי חבוב, דוקא.

★ ★ ★

נחליאי, כשביזה

(1112/128) עושה כבר שנתיים באמריקה. מה, אינני יודעת. היא דוקא חושבת לחזור לישראל, באמת. והמנהג המגונה שהחברה אומרים, עבר כנראה גם לשם. הם אומרים שהיא יפה אבל היא אומרת שלא, שהיא רק נחמדה. והיא ספורטאית. היא מאד אוהבת נחלאים ומתה לקבל מכתבים מנחלאים בני 20־23. לא חשוב על מה. תמונה, בבקשה.

★ ★ ★

שנת משפטים אחת

רוצה לראות כיצד כותב פרח עורך דין? (1112/129):

„... אם כי אשפה של קינים אינה תלויה לי עדיין מאחורי גבי — איני אדם העלול להרגין לב כל מי שנפשו חפצה במכונית פרטית המשתנה עם צבע החליפה, בחתיכה חבויה אי־שם במרומי הכרמל או בקטנוע בוהק בשלל אביזריו הנוצצים.

„ולמרות זאת, כל נערה שמאחייה יכולים להם להצטנע בתחום בואינסטנציה שלי — מלים של בית־מרקחת ישנן כבר. רק הבית חסר — עלולה ליהנות מהתכתבות עמי.

„החתום הינו: צבר בן 23 שהשכלתו שנת משפטים אחת — ועוד היד נטוייה — מראו נאה וכשרון כתיבתו רב — מה יש, אסור לי להשוויץ?

„בגימנסיה שמורה היתה לנו שיטה: על מנת שלא להיכשל בבחינות כתבנו מה שפחות. בכך גם המעטנו את האפשרות בתימרון שגיאות. נזכרתי בכך הפעם: עלול אני להיתפס בלשוני ולספק לך חומר לעשותני חוכא ואיטלולא בעיני כל, ולכן ככל שאמעיט לכתוב — ארבה סיכויי לצאת בשלום מקרח הסרקזם שלך.“

טפשעשרה על נשואין

בחייך, בואי אתי לא איכפת לי דוקא ללכת לבד אבל מוכרחים קצת לדבר ולצחוק שזה יהיה סבעי ואת בין כך לא תפריעי לי. אני לא מתכוונת לפגוע בך רציתי רק להגיד שאנחנו שתי טיפוסות אחרות את כזותי ביישנית ורצינית ודי נחמדה. הפצעים מתחילים לרדת לך את יודעת? ומשקפיים דוקא די מתאימים לך עכשיו כולן הולכות עם משקפיים וזה לא נורא אפילו גריים קלי.

בואי אל תהיי חוירה אני מזמינה אותך גו! לשם, למקום החדש הזה הקליפורניה את יודעת ברחוב פרישמן נורא נחמד, בחיי! יש כל מיני מאכלים כאלה איטלקיים ואמריקאים וזה עלין ואדום ויש מוסיקה ויושבים כמו על יד הבאר ואת יודעת באות לשם כל הדיילות והדוגמניות והחתיכות כי אלה שפתחו את המקום הזה הם מאל־על ורואים שם גרביים שחורות וכחלות ואדומות והתסרוקות הגפרוחות האלה מפאריז. ואני נורא אוהבת להסתכל על דוגמניות ודיילות אם מסתכלים עליהן מקרוב אז הן לא תמיד כל־כך יפות דוקא ומה את אומרת איך שהן תופסות בעלים אמריקאיים? אפשר להשתגע בחיי זה מפני שהן מסתובבות בחוגים כאלה ומצטלמות וכל מיני אמריקאים רואים את התמונות ומתחשק להם בתורה ישראלית תראי את הגבירת. יש לה ראש נורא יפה עם העיניים הכחולות והכל ומפני שהיא גבוהה כזותי לא חשוב כל השאר והדוגמנית השנייה הזאת מה את אומרת עליה? גם כן מצאה לה. אני מתה להיות דוגמנית ולהצטלם והכל וכולם אומרים שיש לי גוף משגע אבל אמא שלי אימתה. אם אני רוצה להתחתן? השתגעת? מה פתאום? שילכו כל הבחורים לעזאזאל! לא אני דוקא מוצאת שזה חשוב בשביל התעשייה הישראלית שיראו את השמלות היפות שעושים כאן ושיראו בחוץ־לארץ מה אנחנו יכולים. את יודעת, בקליפורניה הזאת מסתובבים המון בחורים שמדברים אנגלית גם הבחורות. רק אתמול אמר לי מישהו כזה אמריקאי נחמד אפילו שהוא מבוגר, שפשוט אי אפשר לעבור פה את הרחוב שיש כאן בחורות כל כך יפות והוא כל הזמן הסתכל עלי אבל עשיתי את עצמי שאני לא רואה אותו. טוב אז מה אם הוא אמריקאי הוא יהודי לא? ואם לא אז מה? את משגעת אותי עם השוביניזם שלך. לכל דבר יש גבול לאהבה אין גבולות.

נערת השבוע

צריכים לקחת לבדיקה מדוקדקת את הכסף עליו ישב הנורית פילצר בצבא. הוא מכושף. הנערות היושבות עליו מתחתנות. אביבה איזביצקי, ישבה על אותו כסא שנה לפני נורית וראו למה הביא הדבר: ב־21 לחודש, בשעה 7 בערב, היתה לאביבה צוה.

אביבה כהת השיער וירוקת־העין, שהיתה נערת־שער בשבועונים ישראליים, לא יכלה לשאת את הפרידה מעל חברה, עמירם, ש־אומרים עליו שהוא הסרן הצעיר ביותר בצה"ל. היא חזרה מארצות־הברית לשם נסעה בכוונה לשהות תקופה ממושכת, הנדיפה לשחק תפקיד של אשה נשואה צעירה ומאוהבת.

הווי

דיאטה משטרתית

ב לוד, הופיעה אשה בתחנת המשטרה, הודיעה כי בעלה השליך מבעד לחלון את ארוחת־הערב שהגישה לו בטענה שאינה טעימה, ביקשה את התערבות המשטרה.

★ ★ ★

אדם נשך כלב

ב תל־אביב, הגישה עוזרת־בית תלונה למשטרה, טענה כי בעלת־הבית, אשר בביתה עבדה שתי שנים רצופות, גנבה מ־מנה את שעונה.

★ ★ ★

ז'דנוביזם

ב תל־אביב, פירסמה הצרכניה בשיכון מפ"ם הודעה לצרכניה בזו הלשון: החברים מתבקשים לקחת את מנות חודש ינואר של קפה, סוכר, שומן וספרים.

★ ★ ★

נחיגה עצמית

ב מונרו, ארצות־הברית, אחרי שהטייס קרל אנדרסון נרדם תוך כדי טיסה, חג מטוס הפייפר שלו במשך כמה דקות באויר, נחת מעצמו על דרך־חצץ.

★ ★ ★

כיבוד־אב

ב תל־אביב, התפרץ לתחנת המשטרה בחור בן 28, התלונן כי אביו נשא אשה, למרות שהוא נשוי לאמו של המתלונן.

★ ★ ★

חברה־קדישא

ב תל־אביב, קיבל אזרח מכתב התראה משלטונות מס ההכנסה בו נאמר: „אם לא ישולם החוב המגיע לנו תוך שבוע ימים, ניאלץ להעביר את גוויתו למשרד ההוצאה לפועל.“ שלח בו במקום תשובה לשלטונות המס בה כתב: „הזדרזתי לשלם את החוב כל עוד נשמתי בי.“

★ ★ ★

נאמנות כפולה

ב וושינגטון, ארצות־הברית, נעצרו חמישה נערים בני 14־17 אחרי ש־הניפו על בנין הקאפיטול דגל של שודדי־ים, המראה גולגולת ועצמות מצולבות על רקע שחור.

★ ★ ★

ההבדל הקטן

ב תל־אביב, פירסמה חברת אבקות־מרק מודעה בגוסח הבא: „אל תקנה חתול־בשק, קנה עוף בשקיק!“

★ ★ ★

שיטה אמריקאית

ב כפר־סבא, החליטו שני נערים לשלח ספוטניק לחלל, הכניסו חמרים חימיים שונים לתוך פח, הציתו אותם באמצעות פתיל, נוכחו כי הפח טס מטרים ספורים, התפוצץ, ונתקע בקיר אחד הבתים.

★ ★ ★

ידעה עז אבום בעליה

ב באר־שבע, התלונן אזרח מיוצאי־אחרי שנשאל במי הוא חושד, כי עז־הבית שלו תפסה את ארנקו שנפל מכיסו ואכלה אותו על הכסף שבו.

★ ★ ★

חזרה לגן העדן

ב סט קתרינס, ארצות־הברית, ערכו 44 חברי קלוב נודיסטי התחרות בהחלקה על קרח, כשהם לבושים רק מגפים ומחלקיים.

★ ★ ★

פני הדור כפני הכלב

ב תל־אביב, אחרי שיוסף קמינסקי הגיש תביעה נגד שכנו, בטענה שכלבו מפריע את מנוחתו, מלכלך את חדר־המדרגות המשיתף שלהם, לא יכול היה לחכות עד לברור התביעה, הרעיל את הכלב, נתבע על־כך לדין.